

Húsvét 2. vasárnap 2013.

Bevezető

A mai evangéliumban a hite-tetlennek mondott, de nagyon is hívő Tamás apostollal kapcsolatos evangéliumot halljuk. Ekkor mondja Jézus, hogy boldogok azok, akik nem láttak, s mégis hisznek bennem. Mi, akik bár nem látjuk őt, és mégis hiszünk benne, örülünk-e, boldogok vagyunk-e azért, hogy hiszünk? Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Kirié litánia

Jézus Krisztus, aki megjelenésedkor Békesség nektek!-kel köszöntötted apostolaidat! Uram irgalmazz!

Jézus Krisztus, aki megjelenésedkor, örömmel töltötted el apostolaid lelkét! Krisztus kegyelmezz!

Jézus Krisztus, aki boldognak mondtad azokat, akik Téged nem láttak és mégis hisznek! Uram irgalmazz!

Evangélium után

A nagypénteki események után az apostolok szívébe félelem költözött. Hogyne féltek volna, amikor a szóban és tettben oly hatalmas Mesterükkel kegyetlenül végeztek ellenségei. Minden jel. arról tanúskodott, hogy Jézus nem tudta megmenteni magát, nem szállhatott le a keresztről, és a halálba torkollt élete.

Vajon mi várhat apostolaira, akik nem rendelkeznek Jézus hatalmával? Mi mást tehettek ők egyelőre, minthogy bezárkóztak, mert féltek Jézus ellenségeitől és így próbálták egymást bátorítani.

Korunk nemzedékének aligha lehet joga ahhoz, hogy elítélje az apostolok gyávaságát. A zsarnokság

évtizedeiben, az erőszak szorításában megfogyatkoztak vagy hallgatásra kényszerítették a bátor embereket. Minden okunk megvan, hogy magunkat a **félelem nemzedékének** nevezzük. Bezárt ajtók mögött üldögtünk, a félelem árnyéka hullott életünkre. Ez a félelem zárta be sok embertársunk esetében az istenhit előtt is szíve kapuját. Gondosan eltávolították otthonukból a feszületet, a szentképeket, nyakukból a keresztet, mert jaj, mit szólnának hozzá a zsarnokság cinkosai? De azóta sem kerültek vissza. A félelem, mint valami fekete füstfelhő mindent elborított, és elborít ma is.

Mert ma sem különb a helyzet. A kenyér és otthon nélkül maradás tartós, s bénító félelmet vált ki belőlünk. És ehhez jön a nihilista, romboló, szabadkőműves liberalizmus.

Hogy mit eredményez a tevékenységük? Mindannyian érezzük. Azok, akik nem éreznék, és nem látnák, csak ki kell nyitniuk szemüket, és böngészgetniük kell a népszámlálás adatai között, és megdöbbennek az adatok tudomásulvételekor.

Nem volt háború! Járvány sem! De 216 ezerrel, egy nagyváros, Debrecen lakóinak a számával letünk kevesebben 10 év alatt.

Ma a házasságok több mint felében, 53%-ában nincs gyermek.

Ma a 30 év alatti férfiak 90%-a nőtlen. A 30 év alatti nőknek csak 12%-a él házasságban.

Ami nemzetünk vallásos életét illeti, több mint megdöbbentő. Az előző népszámláshoz viszonyítva, az akkori egymillióhoz viszonyítva most kettőmillió hétszázezren nem

adtak választ felekezethez tartozásukra.

És, ami a legfájóbb, a történelmi egyházakhoz tartozók száma lényegesen csökkent. Ami a legfájóbb a katolikusok számának csökkenése. Az előzőnél még ötmillió-560 ezer volt, most meg hárommillió 900 ezer. A csökkenés egymillió 700ezer. Elkeserítő!

Mik ennek az okai? Sokrétűek! De Jaj! Az őrállóknak! Jaj! Azoknak, akik nem őrzik a nyáját a ragadozó farkasoktól! Jaj, azoknak, akik úgy cselekszenek, hogy meg ne sértsék a más véleményen lévő, a nyáját ragadozó farkasokat.

A pápaválasztáskor a Szentlélek Úristen ismerte a mi szomorú helyzetünket is. Ezért adta e Világnak Ferenc pápát. Hogy ez a nép is, miként Tamás apostol, apostoltársai, úgy a nem hívő testvéreink is visszatérjenek a hívők közösségébe. Nincs oly mélyre süllyedés, amelyből ne lehetne kiemelkedni. Nem összeomlása ez az Egyháznak! Hanem jelzés az Egyháznak! Jelzés, hogy, akinek füle van a hallásra, az halljon! Akinek szeme van a látásra, az lásson! S cselekedjen! Testvérek! Mert van Föltámadás! Bár hihetetlennek látszott Jézus feltámadása, mégis feltámadt! Él! Örökké! Bár hihetetlennek tűnik nemzetünk feltámadása, mégis feltámad és élni fog!

Az apostolok a hihetetlen megtapasztalása után lassan fölocsúdnak, a Föltámadott megjelenésének a csodálásából magukhoz térnek, a szívükből kivonul a félelem, s megjelenik az öröm. „Az Úr láttára öröm töltötte be a tanítványokat.” – hallottuk az evangéliumban.

Miként az apostolok életéből, úgy a miénkből is az események, az Úr Jézus hittel történő látása végérvényesen kilakoltatja a félelmet, és öröklakást biztosít az öröm számára.

Ez az öröm, ezekben a napokban, benne Ferenc pápa megválasztása, - az Úr Jézus húsvéti ajándéka apostolai és mindenkori hívei számára. Aki hisz, aki a hit szemével nézi az eseményeket, s aki a hit szemével nézi az Urat, az nem szomorkodhat, az nem eshet a félelem rabságába.

Ez az öröm azt jelenti, hogy egy halálon győzedelmeskedő Istenembernek vagyunk követői.

Örölnünk kell, hogy hozzá tartozunk. És ígérete szerint részesei vagyunk húsvéti győzelmének.

Örölnünk kell, hogy Egyháza által ma is osztogatja az isteni élet kegyelmeit.

Örölnünk kell, hogy a kétségbeesés reménytelen óráiban is hitet és reményt ébresztgető kegyelmeivel erősítgeti az emberi lelkeket.

Örölnünk kell, hogy azok közé tartozunk, akik nem hulltunk és nem hullunk a riogatások idején sem, a félelem és a kételyek szakadékába.

Örölnünk kell, hogy saját sebeink, egyházunk sebei és hazánk sebei által kiérdemelhetjük mindazt, amit egykoron Tamás apostol kapott az Úrtól: a rendíthetetlen hitet. S mindazt, ami szükséges jelenlegi állapotunkban ahhoz a békéhez, amelyet a világ nem, csak Krisztus adhat e világnak, s benne hazánknak.

Ámen

F. F.